

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: **G. A. A. M.**
zastoupen JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem
se sídlem Šafaříkova 666/9, 500 02 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2018, čj. OAM-577/ZA-ZA11-VL18-2017, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 11. 1. 2018 domáhá přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jeho řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno dle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že dne 4. 1. 2018 obdržel od žalobce písemné prohlášení, kterým vzal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět. Vzhledem k tomu řízení o jeho žádosti dle ustanovení § 25 písm. a) zákona o azylu zastavil.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

3. Žalobce namítl, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany byl jako účastník zkrácen na svých právech, proto rozhodnutí žalovaného napadl v celém rozsahu výroku. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
4. Má zato, že správní orgán porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 téhož zákona). Porušil také ustanovení § 25 zákona o azylu, neboť nebyly dány důvody pro zastavení řízení, § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť žalobce splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu dle tohoto ustanovení, a porušil také § 14a zákona o azylu, neboť v případě návratu do země původu hrozí žalobci nebezpečí vážné újmy.
5. Žalobce k tomu uvedl, že žádost o mezinárodní ochranu vzal zpět v psychickém šoku způsobeném napadením policisty. Když si své rozhodnutí rozmyslel, požádal sociální oddělení v pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí o zrušení svého rozhodnutí. V důsledku nedorozumění k tomu však nedošlo a žalovaný řízení zastavil.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žalobních námitek, setrval na správnosti žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na obsah správního spisu a odůvodnění rozhodnutí, při jehož vydání postupoval v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. Pokud jde o samotnou právní kvalifikaci případu, žalovaný má za to, že nevybočil z mezí zákonného ustanovení § 25 písm. a) zákona o azylu, když řízení zastavil. Má za to, že žaloba není způsobilá zpochybnit závěry, k nimž v rámci správního řízení dospěl.
7. Dle žalovaného vydané rozhodnutí plně odráží dostatečně zjištěný skutkový stav věci. V reakci na žalobu dodal, že žalobce neuvedl žádné konkrétní informace týkající jím tvrzeného napadení policisty, žádné informace též nejsou součástí spisového materiálu. Objektivně svou žádost vzal zpět, a to dobrovolně a svou vůli stvrdil svým podpisem. Dle žalovaného nebyly porušeny žalobcem uvedená ustanovení zákona o azylu či správního řádu a nedomnívá se tedy, že by bylo napadené rozhodnutí nezákonné nebo že by byl žalobce nějakým způsobem zkrácen na svých právech.
8. Žalovaný vyslovil současně názor, že žalobní body jsou formulovány pouze v obecné podobě a nesplňují zákonem požadované náležitosti, neboť z nich nelze jednoznačně dovodit, jakých konkrétních pochybení a nezákonností se žalobce ve svém podání dovolává a jakým konkrétním postupem či krokem byl žalobce na svých právech zkrácen. K tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. a dospěl soud

k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.

10. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce podal dne 17. 7. 2017 žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany v České republice. Dne 20. 7. 2017 poskytl údaje k podané žádosti a uvedl důvody své žádosti o mezinárodní ochranu. Téhož dne s ním byl proveden i pohovor, při němž uvedené důvody žádosti dále rozvedl a odpověděl na dotazy pracovníků správního orgánu.
11. Ve správním spise je dále založena listina nazvaná „žádost o zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu a zastavení řízení o mezinárodní ochranu“, kterou žalobce předal správnímu orgánu dne 4. 1. 2018. Téhož dne žalobce podal žádost o repatriaci a uhrazení nákladů spojených s dobrovolným návratem.
12. Žalovaný téhož dne, tj. dne 4. 1. 2018, rozhodnutím čj. OAM-577/ZA-ZA11-VL18-2017 řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci zastavil dle § 25 písm. a) zákona o azylu. Toto rozhodnutí žalobce převzal dne 11. 1. 2018.
13. Předmětem soudního přezkumu je tedy rozhodnutí, kterým žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil.
14. Důvody zastavení azylového řízení upravuje ustanovení § 25 zákona o azylu. Dle jeho písm. a) se řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany vzal žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět. Zastavením správní řízení končí. I takové rozhodnutí o zastavení řízení lze zpochybnit před správními soudy, účinně však lze zpochybňovat pouze to, zda byly či nebyly dány důvody pro zastavení řízení. Nelze však účinně namítat, že žadateli měla být mezinárodní ochrana poskytnuta, neboť tuto otázku správní orgán již řešit nemohl (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2004, sp. zn. 7 Azs 94/2004, všechny v tomto rozsudku citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
15. Žalobce v žalobě nezpochybnil, že měl v úmyslu vzít zpět svou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ani že tak skutečně učinil dne 4. 1. 2018. Tvrdí však, že žádost vzal zpět v psychickém šoku způsobeném mu napadením policisty, poté že si však své rozhodnutí rozmyslel a požádal o zrušení zpětvzetí žádosti. Tvrdí rovněž, že v důsledku nedorozumění k tomu nedošlo.
16. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že v době od 27. 12. 2017 do 18. 1. 2018 měl žalobce povolení k opuštění pobytového střediska (pobýval na adrese Šrobárova 24, Praha 10). Již dne 4. 1. 2018 se dostavil na pracoviště žalovaného v Kostelci nad Orlicí a předal mu písemnou žádost „o zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu a zastavení řízení o mezinárodní ochranu“. V této žádosti uvedl, že tak učinil pečlivým uvážením. Lze podotknout, že nešlo o žádný vyplněný formulář, který by byl vytvořen správním orgánem. Současně žalobce správnímu orgánu předal žádost o repatriaci a uhrazení nákladů spojených s dobrovolným návratem a uvedl, že se rozhodl pro dobrovolný návrat do svojí země a nemá v současné době finanční prostředky na uhrazení cesty zpět domů.
17. Dle krajského soudu tak není pochyb o tom, že žalobcem podané zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo učiněno na základě jeho skutečné vůle, protože chtěl zastavit řízení o udělení mezinárodní ochrany a chtěl se vrátit do země původu, a že tento žalobcův úkon byl prostý omylu ohledně důsledků, které zamýšlel vyvolat. Ostatně ani

žalobce netvrdí opak.

18. Jak je již shora uvedeno, z ustanovení § 25 písm. a) zákona o azylu vyplývá, že správní orgán zastaví řízení o udělení mezinárodní ochrany poté, co vzal žadatel svou žádost zpět, a to aniž by zákon správnímu orgánu ukládal povinnost zkoumat důvody zpětvzetí této žádosti (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu v rozsudcích ze dne 7. 9. 2005, čj. 3 Azs 388/2004-70, nebo ze dne 15. 9. 2005, čj. 6 Azs 483/2004-45). Pro posouzení zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany tedy není rozhodné, jaký motiv žalobce ke zpětvzetí vedl. Pokud žalobce uváděl, že byl v psychickém šoku po napadení policistou, nutno poukázat na ustálenou judikaturu, z níž plyne závěr, že jestliže projev vůle žadatele o udělení azylu nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jde skutečně o zpětvzetí žádosti o udělení azylu, které žadatel učinil dobrovolně a z vlastního rozhodnutí, je jeho psychické rozpoložení v době, kdy učinil tento úkon, irelevantní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2005, sp. zn. 6 Azs 483/2004). Navíc je nutno poznamenat, že žalobce v žalobě své tvrzení o tom, že byl v šoku, formuloval velmi obecně a nekonkrétně, neboť se omezil jen na prosté tvrzení, že „byl v šoku způsobeném napadením policisty“, ani se nepokusil vymezit, kdy se tak stalo a v čem měl naznačený incident spočívat.
19. Pokud pak jde o tvrzení žalobce, že si své zpětvzetí žádosti rozmyslel a že následně žádal o „zrušení svého rozhodnutí“ a že z důvodu nedorozumění k tomu nedošlo, ani toto své tvrzení nijak blíže nekonkretizuje, a tomuto jeho tvrzení pak neodpovídá žádný záznam ani listina ve správním spise. Navíc lze uvést, že obecně takové následné vzetí zpět učiněného úkonu, jak se domáhá žalobce, již možné není, neboť správní orgán tentýž den již vydal rozhodnutí o zastavení řízení.
20. Krajský soud tak uzavírá, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem o azylu, když na základě zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které žalobce učinil podáním ze dne 4. 1. 2018, řízení o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu platné právní úpravy zastavil podle ustanovení dle § 25 písm. a) zákona o azylu, neboť projev vůle žalobce - zpětvzetí žádosti o udělení azylu nevzbuzoval žádné pochybnosti.
21. K vyjádření žalovaného ohledně projednatelnosti žaloby lze dodat, že žaloba neobsahovala pouze obecné odkazy na ustanovení zákona, ale obsahovala i byť velmi stručná skutková tvrzení (žalobce uvedl důvody, proč dle jeho názoru nemělo být řízení zastaveno – psychický šok a vzetí svého rozhodnutí zpět – k tomu viz shora). Nešlo tak o situaci řešenou v rozsudku Nejvyššího správního soudu pod čj. 2 Azs 92/2005-58, na kterou žalovaný poukazoval, a nebyl proto důvod žalobu neprojednat.

V. Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 11. července 2019

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně